

meros que de una manera acertada executá.

Resultaren y demostraren prometer molt si no s'apartan del camí seguit les senyors Montey's quins acreditaren ser uns verdaders mestres de Guitarra y bandurria. S'acabá la festa ab un improvisat y ben dit discurs de gracies que doná un dels coristas quin ba fer resaltar lo ben agermanats qu'estant los dos pobles vehins, Ripollet y Santa Perpétua, unintnos nosaltres al desitj seu, de que aquest llás d'unió no's trenqui may.

S'acabá lo festa ab un lluhit ball, en obsequi á las noyas y forasters.

Desitjém que 'ns fassin sovint aquestas visitas.

VARIETATS

Lo Roser més vell. Segons diu un periódic extranjer lo roser més vell del mon es lo que existeix en lo cementiri de Hildesheim. petita localitat de Hannover.

Ló tronch principal morí fá molts anys, pero altres nous de la mateixa arrel, se han obert per entre las escaletjas del mur y han arribat y cubrir per enter la capella ab ses branques, en una extensió de deu metres d'alsada per altres tants d'ample.

La tradició assegura que aquest roser fou plantat per Carlemany.

La iglesia fon cremada en lo sigle XI, y sens dupte, la arrel del roser seguí creixent en lo subsol. Aquest roser lo cita un poema escrit en 1690.

SECCIO AGRICOLA

LA RECONSTITUCIÓ DE LAS VINYAS EN LO VALLÉS

Lo primer que deu procurar-se al replantar una vinya és una bona adaptassió; del acort d'aquesta dependeix lo present y porvenir dels vinyats que's prestenguen reconstituir ja baix lo punt de vista de la producció com també de sa llarga durassió.

De las innumerables provas fetas en la

Comarca del Vallés pot venir-se en deducció de las classes de *ceps americans* mes apropiadas á las condicions climatológicas y composicions de son terreno y com nostre propòsit no és altre que fer mes sencilla la elecció de classes, per fugir del enredós parany en que nos han ficat los *especuladors* presentantnos un seus fi de varietats, dividirem los terrenos en quatre classes:

Terrenos de bona calitat; de mitjana calitat; d'inferior calitat y terrenos calissos y molt argilosos.

Terrenos de bona calitat

Riparia.—Es bon porta empelt per l'abundancia y bona calitat, tenint tanta resistencia á la filoxera com los que més; l'únic defecte que se l'hi coneix és la desproporció que algunas voltas s'observa entre l'aixerch y l'patró. Sempre's preferible la *Riparia de Montpeller* y la *Gran Glabse* á totas las demás de sa especie.

Terrenos de mitjana calitat

Rupestris.—Lo *Rupestris fusta roja*, *Rup. Guiró* y *Rup. Martín*, son los que's dehuen plantar en la dita classe de terrenos encara que continguin de 20 á 30 per cent de cals, pero dat cas que excedeixi de dita quantitat deu preferirse, pera obtenir un bon resultat, lo *Rupestris Lot*.

Terrenos d'inferior calitat

Ripestris Lot y Rupestris Guiró.—Lo *Rup. Lot* y *Rup. Guiró* son los més indicats essent sempre preferible lo primer á tots los demás *Rupestris* per son grant desenrotlló y esser més apte per la replantació de terrenos pobres, sechs, calissos y de poca fondaria ahont no poden desarroliarse las demás classes de sa especie. Lo *Rup. Guiró* és un bon porta-aixerchs mentres lo terreno no excedeixi d'un 30 per cent de cals, encara que son desenrotlló's verifica molt apoch apoch, durant los dos primers anys de plantats, al arribar als tres, té una frondositat consemblant al *Rup. Lot* y en quant á la producció desde sos primers anys és molt parellada per sa abundancia á la *Riparia*.

Terrenos calissos y argilosos

Rup. Lot-Aramon, Rup. Ganzin N.º 1.—Lo *Rup. Lot* és el millor de tots los *Rupestris* debentse preferir á tots ells principalment quant se tracta de terrenos molt calissos y un poch argilosos encara que arribi á un 70 per cent de cals, més si los terre-